

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 42/12
Λουξεμβούργο, 29 Μαρτίου 2012

Αποφάσεις στις υποθέσεις T-243/07 Πολωνία κατά Επιτροπής, T-247/07
Σλοβακία κατά Επιτροπής, T-248/07 Τσεχική Δημοκρατία κατά Επιτροπής,
T-262/07 Λιθουανία κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής με την οποία τα νέα κράτη μέλη υποχρεώθηκαν να καταβάλουν τα χρηματικά ποσά που συνδέονταν με την εξαίλιψη των πλεονασμάτων γεωργικών προϊόντων τα οποία υπήρχαν στο έδαφός τους κατά την ημερομηνία της προσχωρήσεώς τους στην Ένωση

Μια τέτοια καταβολή υπέρ του κοινοτικού προϋπολογισμού αντιβαίνει στην Πράξη προσχωρήσεως των κρατών αυτών

Στο πλαίσιο της διευρύνσεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία κατέληξε στην προσχώρηση, την 1η Μαΐου 2004, δέκα νέων κρατών μελών, η Ένωση και τα οικεία κράτη πραγματοποίησαν διαπραγματεύσεις σχετικά με τη γεωργία και, ειδικότερα, με το νομικό καθεστώς των πλεονασμάτων γεωργικών προϊόντων, δηλαδή των αποθεμάτων των εν λόγω προϊόντων τα οποία βρίσκονταν σε ελεύθερη κυκλοφορία στο έδαφός τους κατά την ημερομηνία της προσχωρήσεώς τους και υπερέβαιναν την ποσότητα που θα μπορούσε να θεωρηθεί κανονικό απόθεμα εκ μεταφοράς.

Κατά την Πράξη προσχωρήσεως του 2003 ¹, τα νέα κράτη μέλη αναλαμβάνουν το κόστος της εξαλείψεως όλων των πλεοναζόντων αποθεμάτων – ιδιωτικών και δημόσιων – των γεωργικών προϊόντων, ενώ η Επιτροπή οφείλει να θεσπίσει τις αναγκαίες προς τούτο ρυθμίσεις.

Το 2007 η Επιτροπή εξέδωσε, βάσει των διατάξεων της ως άνω Πράξεως, απόφαση με την οποία όρισε, αφενός, τις ποσότητες των πλεοναζόντων αποθεμάτων που υπήρχαν στο έδαφος των νέων κρατών μελών την 1η Μαΐου 2004 και, αφετέρου, τα χρηματικά ποσά με τα οποία τα κράτη αυτά έπρεπε να επιβαρυνθούν «για την κάλυψη του κόστους εξαλείψεως» ². Συγκεκριμένα, υποχρέωσε τα κράτη μέλη να καταβάλουν υπέρ του κοινοτικού προϋπολογισμού τα ακόλουθα ποσά, τα οποία υπολογίστηκαν βάσει της ποσότητας του πλεοναζόντος αποθέματος καθενός από τα οικεία γεωργικά προϊόντα:

Κράτος μέλος	Συνολικό ποσό σε ευρώ
Πολωνία	12 449 000
Σλοβακία	3 634 000

¹ Κεφάλαιο 4, παράγραφοι 2 και 4, του παραρτήματος IV της Πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως [των νέων κρατών μελών στην Ευρωπαϊκή Ένωση] και [περί] των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2003, L 236, σ. 309).

² Απόφαση 2007/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2007, για τον προσδιορισμό πλεοναζόντων αποθεμάτων γεωργικών προϊόντων άλλων από τη ζάχαρη και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις της εξαίλιψής τους σε σχέση με την προσχώρηση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λετονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας (ΕΕ L 138, σ. 14).

Τσεχική Δημοκρατία	12 287 000
Λιθουανία	3 181 000

Κατόπιν τούτου, η Πολωνία, η Σλοβακία, η Τσεχική Δημοκρατία και η Λιθουανία άσκησαν προσφυγές ακυρώσεως κατά της αποφάσεως αυτής.

Με τις σημερινές του αποφάσεις, το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής.

Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει, κατ' αρχάς, ότι, βάσει της Πράξεως προσχωρήσεως του 2003, η Επιτροπή όφειλε να θέσει σε εφαρμογή ένα τέτοιο σύστημα ώστε να διασφαλιστεί είτε η πρόληψη των στρεβλώσεων που θα μπορούσε να προκαλέσει η διάθεση των πλεοναζόντων αποθεμάτων στην εσωτερική αγορά είτε η αντιστάθμιση των οικονομικών επιπτώσεων των στρεβλώσεων αυτών. Παρατηρεί δε ότι, στο πλαίσιο του ως άνω συστήματος, τα πλεονάζοντα αποθέματα που υπήρχαν στο έδαφος των νέων κρατών μελών την 1η Μαΐου 2004 έπρεπε, κατ' αρχήν, να αποσυρθούν από την εσωτερική αγορά (ιδίως μέσω είτε της εξαγωγής είτε της καταστροφής τους). Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι η Επιτροπή μπορούσε να αποφασίσει αν θα αναλάμβαναν την απόσυρση τα ίδια τα κράτη μέλη ή η Κοινότητα, με μετακύλιση, στη δεύτερη αυτή περίπτωση, του σχετικού κόστους στα εν λόγω κράτη μέλη.

Ακολούθως, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το σύστημα εξαλείψεως των πλεοναζόντων αποθεμάτων το οποίο προβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση δεν στηρίζεται ούτε στην καταστροφή ούτε στην εξαγωγή τους. Πρόκειται για σύστημα που επιτρέπει την οριστική ενσωμάτωση των πλεοναζόντων αποθεμάτων στην εσωτερική αγορά από 1ης Μαΐου 2004 με την επιβολή στα κράτη μέλη της υποχρεώσεως να καταβάλουν υπέρ του κοινοτικού προϋπολογισμού ένα χρηματικό ποσό το οποίο αντιστοιχεί στο κόστος που θα συνεπαγόταν για τον εν λόγω προϋπολογισμό η χρηματοδότηση της εξαγωγής τους από την Κοινότητα. Το Γενικό Δικαστήριο συνάγει εξ αυτού ότι τα χρηματικά ποσά στα οποία αναφέρεται η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αποτελούν προβλεπόμενες από την Πράξη προσχωρήσεως εισφορές για την κάλυψη του κόστους εξαλείψεως των πλεοναζόντων αποθεμάτων, αλλά απλώς και μόνον πληρωμές με τις οποίες επιβαρύνονται τα νέα κράτη μέλη προς όφελος της Κοινότητας.

Το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει το επιχείρημα της Επιτροπής ότι το μέτρο το οποίο προβλέπεται στην προσβαλλόμενη απόφαση είναι, ωστόσο, το μοναδικό που μπορεί να διασφαλίσει την υλοποίηση του επιδιωκόμενου με την Πράξη προσχωρήσεως σκοπού.

Πρώτον, εκτιμά ότι, ακόμη και αν αποδείχθηκε στην πράξη ότι τα πλεονάζοντα αποθέματα που υπήρχαν την 1η Μαΐου 2004 στο έδαφος των νέων κρατών μελών ήταν δυνατό να απορροφηθούν από την εσωτερική αγορά πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προβλεπόμενη από την Πράξη προσχωρήσεως εξάλειψή τους μπορούσε να επιτευχθεί μέσω της καταστροφής ή της εξαγωγής τους.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο παρατηρεί ότι οι δυσχέρειες που ενέχει η οργάνωση ενός τέτοιου συστήματος εξαλείψεως των πλεοναζόντων αποθεμάτων δεν μπορούν να δικαιολογήσουν την ερμηνεία της Πράξεως προσχωρήσεως υπό την έννοια ότι προβλέπει τη λήψη διαφορετικού μέτρου (όπως η επιβολή υποχρεώσεως καταβολής χρηματικού ποσού).

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η εξάλειψη των πλεοναζόντων αποθεμάτων μέσω της καταστροφής ή της εξαγωγής τους συμβάλλει στην άρση των οικονομικών στρεβλώσεων που σχετίζονται με την ύπαρξη των αποθεμάτων αυτών στο έδαφος των νέων κρατών μελών κατά την ημερομηνία της προσχωρήσεώς τους, ακόμη και αφού έχει ολοκληρωθεί η διάθεσή τους στην αγορά. Συγκεκριμένα, η εξάλειψη των πλεοναζόντων αποθεμάτων ενδέχεται να προκαλέσει αύξηση της ζήτησης των σχετικών γεωργικών προϊόντων στην εσωτερική αγορά και, επομένως, να

αντισταθμίσει, πλήρως ή εν μέρει, τις αρνητικές συνέπειες που έχει η ύπαρξη των αποθεμάτων αυτών για τη σταθερότητα των οικείων αγορών.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" 📠 (+32) 2 2964106